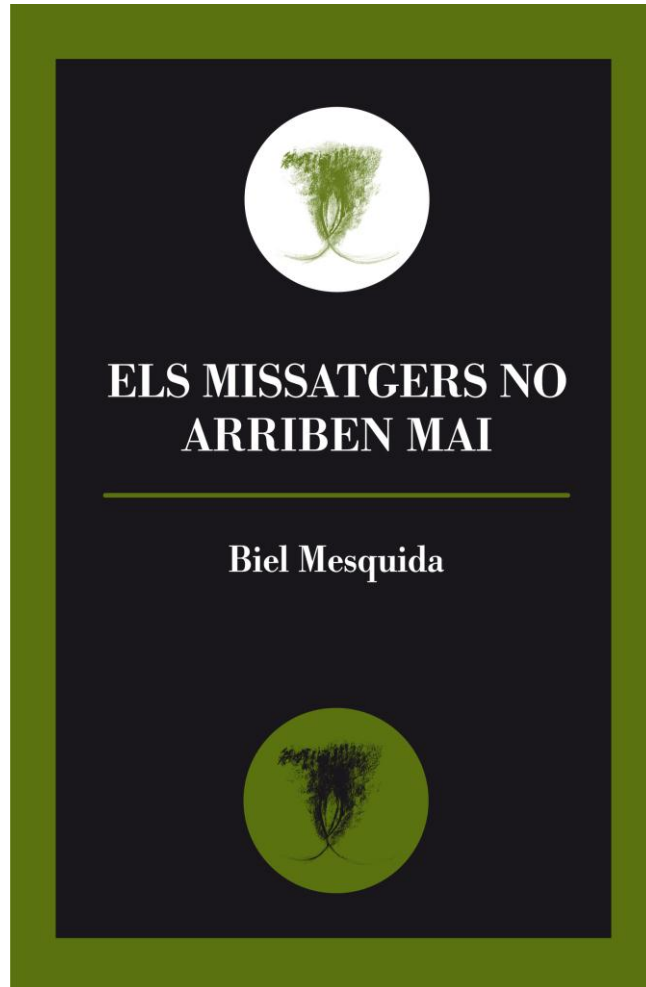

SERVEI DE NOVETATS EL GALL EDITOR

Els missatgers no arriben mai

Biel Mesquida

*Textos en que es basa l'exitosa
representació teatral a càrrec de les actrius
Pepa López, Rosa Novell i Anna Ycobalzeta*

EL GALL EDITOR
Plaça de ca les Munnares, 19 baixos (07460) Pollença - Mallorca (Illes Balears)
Telèfon: 971 533 850 - edicions@elgall.com - www.elgall.com

S E R V E I D E N O V E T A T S E L G A L L E D I T O R

Biografia de l'autor

Biel Mesquida (Castelló de la Plana, 1947) És biòleg i periodista, però per damunt de tot, escriptor. Als 26 anys guanya el Premi Prudenci Bertrana amb *L'Adolescent de sal* (1975), novel·la considerada com un símbol de la seva època, essencial i innovadora dins del panorama literari del moment. Posteriorment, cal destacar-ne *Excelsior o el temps escrit* (1975), així com els reculls de narrativa breu *Doi* (1990) o *Els detalls del món* (2005). Pel que fa a la poesia destaquen, *El bell país on els homes desitgen els homes* (1974), *Notes de temps i viceversa* (1981), *The Blazing Library* (1994). El seu esperit crític i la seva llengua magnètica i intensa li han proporcionat reconeixements i guardons literaris. Igualment col·labora de manera habitual en diverses publicacions estatals i organitza i participa activament en nombrosos esdeveniments culturals. Ferm defensor de la importància i la divulgació de la cultura en el sentit més ampli de la paraula, Biel Mesquida és un referent ineludible de la literatura catalana actual, mereixedor de la Creu de Sant Jordi 2005.

“Els missatgers no arriben mai” o quatre valentes dones diuen la veritat

Sempre m'han apassionat els personatges de la mitologia grecolatina. Les seves històries formen part del bressol de la nostra cultura literària des de l'avior grega —Homer i els grans tràgics, Èsquil, Sòfocles, Eurípides—, llatina —Virgili, Ovidi, Sèneca— i contemporània —Racine, Yourcenar, Ritsos, Unamuno, Anglada, Espriu, Villalonga, O'Neill—, per esmentar-ne els més fonamentals per a mi. I de tots els personatges mitològics sempre m'han entusiasmat les dones per la potència dels seus llenguatges i el risc ple de complexitats de les seves aventures vitals. I, finalment, entre les dones tenc un gran feble per les secundàries, per les oblidades de la història, per les que no tenen a sobre els focus de l'escriptura i apareixen de biaix, ombrejades, esquemàtiques, reduïdes, en els angles morts.

Biel Mesquida

Fragment del monòleg “El prisat escau a Ismene”

Sempre m'imagino com la nena somniadora que s'inventava històries amb totes aquelles coses que aprenia i les estotjava dins una llibreta de sensacions que era el meu tresor secret: m'hi sentia com si fos una noia que acaba d'arribar d'una estrella fugaç i que escriu tot quant sent amb l'alfabet estrany d'una llengua desconeguda i de la qual ella és l'única que pot entendre el significat ocult de les paraules.

Sempre m'ataca aquesta certesa terrible: visc dins una casa en què tot recomença eternament, amb sales amples i de sostre molt baix on passen persones somnàbules que em fan por i no em diuen res, on les

S E R V E I D E N O V E T A T S E L G A L L E D I T O R

distàncies dels objectes i el seus contactes no tenen trellat —una taula infinita sense cap cadira i un cavall embalsamat al fons, tres aranyes de llum una al costat de l'altre vora un bidet—, on les finestres

són llarguíssimes com esclertes que no deixen veure l'exterior, on sonen telèfons intermitentment que no contesta ningú, amb passadissos que s'entrecreuen i no duen enlloc. I jo, mentrestant, escolto un so repetit, una vibració fosca que puja a poc a poc d'intensitat com si la sang de les venes del cervell bategués sense control. ¿És així com deu sonar un aneurisme a punt d'esclatar? És aquest l'epicentre de les sacsejades d'un cervelltrèmol quan comença.

*“Els missatgers no arriben mai”,
sobre la seva estrena teatral la premsa n'ha dit:*

He ahí un tríptic brillant, l'leno de agudezas psicològiques, dotado de una calidad incuestionable.

JOAN-ANTON BENACH, *La Vanguardia*

No hay que escatimar un último aplauso para el autor Biel Mesquida que nos hace el favor de recordar que nuestras pequeñas tragedias ya fueron dibujadas hace años en la Grecia Clásica.

MARTÍ FIGUERAS MARTÍNEZ, *másteatro*

Tres solos sense trampa ni fissures que completen un muntatge idoni sobretot per a espectadors convençuts de la proposta, potser fins i tot millor si aquests són, ni que sigui lleugerament, coneixedors dels clàssics, però també idoni per a espectadors amb curiositat per constatar com es fa el relleu entre un espai d'assaig a un espai de representació teatral i com es reconverteixen tres actrius que arriben a la sala al mateix temps que els espectadors en tres personatges de ficció. Una lliçó teatral de gran força per a tots els gustos.

ANDREU SOTORRA, *Clip de teatre*

Fitxa tècnica

TÍTOL: *Els missatgers no arriben mai* · AUTOR: Biel Mesquida
PÀGINES: 64 · COL·LECCIÓ: Llibres del món i de la bolla, 28
GÈNERE: Teatre · ENQUADERNACIÓ: Rústica
ISBN: 978-84-92574-89-6 · PVP: 10,00 €

E L G A L L E D I T O R

Plaça de ca les Munnares, 19 baixos (07460) Pollença - Mallorca (Illes Balears)
Telèfon: 971 533 850 - edicions@elgall.com - www.elgall.com